Вона! вона! я бачу — між кущами
Рукав уже сорочки забілів;
Ще мить одна — тремтячими руками
Я стан її дівочий обхопив.

Ще мить одна — злилися ми устами...
Вона прийшла, прийшла уже вона,
Найкращий квіт між пишними квітками,
Що нам дає багатая весна.

Гей, нахили свої ти, вишне, віти!
Нехай тепер ніхто, ніхто на світі
Не бачить, як я щастя повну пью!

Нехай ніхто — ні зорі, ані люди —
Не відає, як пригорнув на груди
До себе я кохануюмою!

1888